

Ктиторска делатност светог Саве обухвата његов рад на обнови и подизању бројних цркава, манастира и других верских објеката у Србији, на Светој гори, у Солуну и Палестини.

Своју ктиторску делатност Сава је започео у Ватопеду где је даривао овај грчки манастир у ком је боравио. Затим је заједно са оцем, монахом Симеоном (рашки жупан Стефан Немања), подигао манастир Хиландар на Светој гори. Поред ова два манастира Сава и Симеон су богато даровали и бројне друге светогорске манастире, пре свих Ивирон, Велику Лавру и Кареју. По повратку у Србију Сава је наставио и развио своју пређашњу делатност сарађујући притом са својим братом, великим жупаном Стефаном Немањићем. По броју подигнутих објеката Савина ктиторска делатност је доживела врхунац након што је издејствовао аутокефалност Српске цркве и током рада на њеном организовању. Такође, током своја два ходочашћа, постао је ктитор неколико цркава и манастира у *Светој земљи*.

У Савиној ктиторској делатности изузетно место заузимају манастири Хиландар и Жича, како због њиховог каснијег значаја тако и због чињенице да је он ове манастире из основе подигао, односно створио. Савин значај не умањује чињеница што је ове манастире подигао заједно са члановима своје породице — монахом Симеоном и Стефаном Немањићем.

Као ктитор и значајан црквени великодостојник Сава је имао прилику да значајно утиче на развој српске средњовековне уметности, пре свега у области архитектуре и црквеног сликарства.

Савина ктиторска делатност била је двоструко мотивисана: са једне стране, њени покретачи су несумњиво искрени верски занос и оданост православљу а са друге стране политички циљеви међу њима пре свега јачање положаја српске аутокефалне цркве.